

Winterslaap

"Nog maar een paar dagen en dan begin ik met de winterslaap", zei het eekhoortje tegen een voorbij vliegende mus of tegen zichzelf, dat wist ze niet precies.

Ze schudde zenuwachtig met haar staart heen en weer, want ze had nog veel te doen. "Ik kan maar beter even controleren waar alle voorraden liggen, want dat vergeet ik ieder jaar". Overal had ze wat liggen, in alle hoeken en gaten van het bos. Omdat het een tamelijk systematisch dier was, had ze overal etiketjes opgeplakt. Daar in die spar liggen de beukennoten en in die esp liggen mijn goede herinneringen.

In die lindeboom liggen diverse soorten zaden en in die oude treurwilg mijn slechte herinneringen.

"Waarom had ze die in vredesnaam bewaard", vroeg ze zichzelf af. Ze besloot er een nieuw etiket op te plakken waarop stond 'leerervaringen' en ze verhuisde het geheel van de treurwilg naar een jonge populier. De lijst met dingen waar je voor op moet passen had ze in de olm verstopt, vlak naast haar nest.

Ah, daar waren de opbeurende woorden, die ze zo vaak gesproken had tegen wie het al of niet wilde horen, altijd handig om te bewaren! En heel diep begraven in een oude eikeboom had ze een kistje met verborgen talenten. Die zou ze het eerst opgraven als de winterslaap voorbij was, tenminste als ze ze weer niet zou vergeten, zoals ieder jaar.

Tenslotte keek ze nog even haar geschriften door, die ze in de loop der jaren had gemaakt met titels als:

- 'een pleidooi voor meer democratie in het dierenrijk'
- 'machtsverhoudingen tussen eekhoorns en muizen'
- 'het gebrek aan ethisch bewustzijn van de vlaamse gaai'
- 'kunnen eekhoorns en haviken ooit vrede sluiten?'

- 'is er iets voorbij de eekhoorn?'

Ze moest vaak glimlachen om het taalgebruik. Je kon wel zien dat ze een beestje was, dat had doorgeleerd. Toen ze zo bezig was met alles goed voor te bereiden sloeg plotseling de twijfel toe.

Ze had helemaal geen zin om met winterslaap te gaan. De vogels en veel andere dieren deden dat toch ook niet. Die gingen naar het zuiden of bleven lekker hier en gingen gewoon door.

Er was nog zoveel te zien, zoveel te doen en nog zoveel wijsheden door te geven aan de jongere generatie. Ze moest denken aan haar neven, die ademloos aan haar pootjes zaten. Wat vervelend toch dat ze een eekhoorn was! Ze viel dan wel onder de W.U.E., de Wet voor Uitgebluste Eekhoorns, maar ze voelde zich juist hups, sprankelend en vol levenslust. Ineens kreeg ze een idee. Als ze nou eens deed alsof ze met winterslaap ging. Per slot van rekening kregen dieren, die met winterslaap gingen een leuk afscheidsfeestje aangeboden, tenminste wanneer ze niet voortijdig opgegeten waren.

Een prima gelegenheid om de andere dieren nog enige behartenswaardige dingen te vertellen.

Daar kon ze mooi haar voorraad 'opbeurende woorden' voor gebruiken of anders wel haar leerervaringen. Wellicht konden ze die gebruiken.

En na het feest zou ze uitsluitend 's nachts haar winterslaap doen en zich overdag gedragen, alsof er niets aan de hand was.

Ze haalde het kistje met verborgen talenten voor de dag, keek peinzend naar de avondzon en luisterde naar het klassieke gezang van de nachtegaal.

Het belofde een mooie, lange avond te worden.

Jacques Vis, schrijver van het boek "De manager in gesprek", een speelse benadering van gespreksvoering en management in verhaalvorm.

Wandelen in de AW-duinen

Herma Veefkind

Start

Als je heel graag in de AW-duinen wilt dwalen, maar het ontbreekt je in niet geringe mate aan richtingsgevoel, heb je een probleem. Om dat te ondervangen vroeg ik jaren geleden aan W. Andelaar, die in het voorjaar wekelijks zangvogelwaarnemingen deed, of ik met hem mee mocht lopen. Hij vond het goed, en zo begon het.

Ontwikkeling

Mijn auditieve startbagage bestond uit niet meer dan het geluid van een Nachtegaal. Allengs

kwam daar verandering in en leerde ik de vogelgeluiden beter uit elkaar te houden. De eerste Tjiftjaf van het seizoen was altijd voor W. Andelaar, maar na jaren kon ik hem toch verbazen met een Grasmus. Met de ontwikkeling van de kennis en het gespitst zijn op vogelgeluiden werden het onvergetelijke wandelingen.

Notatie

Een andere moeilijkheid was de notering van een vogelgeluid op de plattegrond. Oriëntatie-talent ontbrak. Waar staan we? "Eikje en dennetje" konden niet altijd uitkomst brengen. Daarnaast was het natuurlijk niet altijd mooi weer.